

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB27 : 1852

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB27 : 1852", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 27.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb27-txt-shoot-n59.pdf> (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB27:59

#

Om mig selv - om indirecte og ligefrem Meddelelse.

Det er nu nemt nok med denne Talen om, at indirecte M. er Egoisme eller Mangel paa Alvor, og at ligefrem Meddelelse er det Sande, ligefrem Meddelelse for at vinde Mskene o: s: v:. I denne Tale kan der nemlig være noget Sandt, men det kan ogsaa være det msklige Gavtyvesprog. Naar jeg nemlig ved ligefrem Meddelelse vinder Mskene: saa er det aabenbart, at derved ogsaa mit Liv, min Stilling gjøres lettere, for ikke at tale om, at de jordiske Fordele komme. Og see, maaskee, maaskee var det dog egl. det jeg vilde. Ved indirecte Meddelelse gjør jeg derimod bestandigt mit Liv og min Stilling anstrengt og gaaer Glip af de jordiske Goder. Nu, og der behøves jo ingen Travlhed, hvis det ellers er Guds Sag, som man siger; thi han har i ethvert Øieblik uendelig seiret. Derimod kan han vel af hver Enkelt fordre, at han saavidt muligt indfrier Fordringen, og fremfor Alt ikke under hykkelsk Skin (at virke mere ved det Ligefremme) gjør sig Livet lettere. Thi saare langt fra at der udrettes mindre ved den indirecte Meddelelse. Nei, men Virkningen kommer først bag efter, og saa desto stærkere; bag efter, ja, hvis indirecte Meddelelse bliver heel gjennemført, først efter Ens Død, men saa desto stærkere. Aber, aber, det er jeg eller Du for verdslig og jordisk til at ville nøies med, saaledes at offres (men saa ogsaa udrette meest) derfor vælges ligefrem Meddelelse, saa kommer Virkningen og Fordelen medens man lever. Dog har man for Gud Lov til det; og i ethvert Fald En, der for Gud maa betragte sig som en Poeniterende, det er dog vel ganske i sin Orden, at han er langsom til at gjøre sig Livet lettere.

Fremdeles. Hvilken er min Situation? Jeg lever ikke i Hedenskab; thi bør udenvidere begyndes med ligefrem M. Men jeg lever i Xsthed, hvor alle ere Xstne, hver især døbt som Barn, confirmeret, eier det Ny Testament o: s: v: Altsaa kan Enhver - hvis han vil - vide, hvorledes det hænger sammen med den Art Xstd. Han vil det altsaa ikke 3: her er en Skyld. Og hvorledes maa vel Gud betragte hele denne Situation, Christenhed? Mon ikke, om jeg saa tør sige, som en stor Criminal-Historie. Naar saa En, om man saa vil, faaer den Opgave, at gjøre lyst her, mon han saa ikke er Gud forpligtet først og fremmest at være streng mod sig selv, streng, saa han bruger indirecte Meddelelse, der lader ham gaae Glip af alle Fordele, skaffer ham Mskenes Ugunst - men ogsaa gjør Situationen bedre aabenbar, naar engang i hans senere Liv eller efter hans Død Repetitionen kommer; thi den kommer. Men at betjene hvad der væsentligen er beregnet paa Repetitionen er forbunden med Resignation, thi maaskee kommer Repetitionen først efter Ens Død, dog bliver Virkningen saa desto større, aber, aber jeg gik Glip af det Jordiske, hvorimod det

Ligefremme skaffer mig Mskenes Gunst og jordiske Fordele, i ethvert Tilfælde er det ikke umuligt at dette kan komme paa den Maade, men det er umuligt, at det kan komme ved indirecte Meddelelse. Thi den Troskab mod Gud, hvilken just bærer den indirecte Meddelelse, den vil bestandigt af Mskene betragtes som Stolthed, Hovmod, Særhed. Mskene ville nemlig være Souverainen – den indirecte Meddel[el]se udtrykker, at Meddeleren anerkjender en højere Souverain: Gud. Men at det er Gud sees jo ikke ligefrem – ergo, slutte Mskene, er det Stolthed.

Men jeg har jo selv nu givet lidt ligefrem Meddelelse?

Ganske rigtigt. Dette har jeg imidlertid oftere forklaret i Journalerne, ogsaa i de senere Opsatser angaaende Mynster og Goldschmidt og Landsbypræsten, hvilke ikke bleve brugte.

Deels er jeg nemlig ikke begyndt som Lærer i Xstd. Langt fra. Jeg er begyndt, dog gudfrygtigt og saaledes indviet, med dette: lad os engang faae at vide hvad Xstd. er – hvad enten vi nu kunne gaae ind derpaa eller ikke.

Forsaavidt da jeg i al den Tid brugte indirecte Meddelelse, var det jo, fordi [jeg] virkelig ikke heller selv ligefrem kunde sige, om jeg var Xsten eller ikke, medens jeg dog bestandigt udviste det som mit Livs Opgave: det at blive Xsten.

Saaledes forstaaet er den ligefremme Meddelelse jeg har givet et Fremskridt.

I en anden Forstand er den det ikke, og jeg betragter den jo som en Slaaen af, nogen Accommodation.

Sagen er denne. Reent idealt skulde det, hvad jeg har realiseret, være foregaaet saaledes. Det skulde være En, der da han begyndte fuldt og fast for Gud var enig med sig selv, at han var Xsten, ogsaa existentielt overholdende en christelig Ethik – og som nu begyndte med indirecte Meddelelse. Han vilde saa ogsaa holde den indirecte Meddelelse fast indtil det Sidste. Han vilde ret egl. være Guds Spion, medens jeg tillige er den som bliver opdragen.

Det er ogsaa vel muligt, at en saadan Skikkelse vil komme. Overhovedet er det Noget, der mere og mere falder mig paa Sinde, om ikke Xstd. nu vil begynde

omvendt: at ryste de indbildte Xstne af sig, saa efter Aarhundreders Forløb Xstd. vil være reduceret til et lige saa lille Tal som da den begyndte. Xstus siger: mon jeg, naar jeg kommer igjen skal finde Troen paa Jorden.

#